

Bilag 2

LANDSFORENINGEN DANSKE VOGNMÆND

Den 5. marts 1971.

Landsforeningen Danske Vognmænd, der omfatter 97 vognmandsforeninger med ca. 7.000 medlemmer, hvoraf omkring 500 er regelmæssigt beskæftiget med erhvervs­mæssig godstransport til og fra udlandet, skal tillade sig at knytte følgende bemærkninger til det af finansministeren den 10. december 1970 fremsatte forslag om begrænsning af den bestående adgang til at tilbagebetale vægtafgift for køretøjer, som erhvervs­mæssigt anvendes til godstransport eller persontransport over landegrænsen:

Den egentlige begrundelse for lovforslagets fremsættelse er ikke nævnt i bemærkningerne til lovforslaget men kun omtalt i finansministerens forelæggelsestale i folketinget.

Landsforeningen skal derfor indledningsvis henlede opmærksomheden på, at lovforslaget alene er fremsat som følge af den kritik mod den bestående danske refusionsordning, den vesttyske forbundstrafikminister og det vesttyske forbundstrafikministerium gentagne gange har fremsat i forbindelse med forhandlingerne om den skandinaviske/tyske forvaltningsaftale vedrørende gods- og persontransport mellem Skandinavien og Vesttyskland, og som har bevirket, at man fra tysk side i de senere år har været tilbageholdende med at forhøje det danske kontingent af tilladelser til kørsel til og igennem Vesttyskland. Ved de sidste forhandlinger i 1970 afviste man således enhver forhøjelse af kontingentet, så længe vægtafgiftsrefusionsordningen ikke var afskaffet.

Den foreslåede ændring af den bestående refusionsordning tilsigter således, at man fra tysk side til gengæld for denne danske indrømmelse går med til en væsentlig forhøjelse

af det dansk/tyske tilladelseskontingent, som for tiden er på 420 tilladelser.

Selv om det som nævnt er en kendsgerning, at vægtafgiftsrefusionens eksistens har medført, at man fra tysk side i flere år har været særdeles tilbageholdende med forhøjelse af det danske tilladelseskontingent, finder landsforeningen det principielt ikke rigtigt, at man fra dansk side bøjer sig for det tyske krav.

Landsforeningen må fastholde, at den danske vægtafgiftsrefusionsordning er et internt dansk anliggende, som ikke burde påvirkes af tyske krav, der i øvrigt savner enhver saglig begrundelse.

I en tid, hvor hensynet til den danske betalingsbalance spiller en afgørende rolle i den danske økonomiske politik, forekommer det også uheldigt, at man gennemfører en nedsættelse af afgiftsrefusionen for danske eksportvognmænd, der både direkte og indirekte hjembringer udenlandsk valuta til Danmark.

For så vidt angår forholdet til fællesmarkedet skal landsforeningen bemærke, at de hollandske og belgiske indrømmelser over for den tyske trafikminister i form af ophævelse af bestående refusionsordninger bl. a. er sket, fordi man i begge lande var i stand til at neutralisere virkningerne af refusionsordningens ophævelse gennem en forhøjelse af dieselolieafgiften (som også betales af udenlandske lastvogne) og en tilsvarende nedsættelse af vægtafgiften (som kun betales af landets egne vogne).

Der eksisterer i øvrigt inden for fællesmarkedet ingen bestemmelser, der forbyder refusionsordninger.

Landsforeningen har imidlertid med til-